

99 7 253

ΑΓΑΘΗ ΤΤΧΗ

DISPUTATIO PANDECTARVM
NOVISSIMA

DE APPELLATI-
ONIBVS

Cujus subiectas theses

SVB TUTELA CLARIS-
SIMI ATQVE DOCTISSIMI VIRI
Dn. FRIDERICI TILLEMANNI in Illustri Vi-
tebergensium Lycæo, pro modulo ingenij sui,
causâ exercitij fideliter propu-
gnabit

PAVLVS FRIDERICVS
Lignicensis Silesius.

XI. Calend. Ian. hora consueta.

VVITEBERGAE

EX OFFICINA CRATONIANA.
ANNO REPARATAE SALVTIS

Ornatiss. cl. ac Dotiss. XCVIia Ehi
pero amico suo summo dñe Rns.

Ggg.

99 3.253

DE APPELLATI ONIBVS

I.

 Vi in judicis sententia non acquiescit, antequam lata in rem judicatam transeat, eam impugnare debet: impugnatur & appellatione, & supplicatione, sed dissimiliter. l. 1. cod. l. 1. §. fin. ff. ad SC. Turpil. cap. liceat 2. q. 6. Auth. quæ supplicatio. C. de prec. imp. Duar. ff. eod. c. 3. Vult. 2. Iurisp. Rom. 33. Olden. de re iudic. c. 3.

II.

Appellatio est ab inferiore judge ad superiorem facta gradatim prouocatio, ut is, causam iniuste, ex appellantis sententia, definitam, denuò cognoscat, latamque in melius reformet. l. Imperatores. 21. eod. l. præfecti. 17. l. præf s. 42. de minor. c. dilecti. 66. de appell. Duar. ff. eod. c. 1. Gregor. lib. 50. Syntag. iur. 2. n. 3. Briffon. 5. de form. pop. Rom. fol. 465. Blarer. in l. diffamari. cap. 10. n. 1. & seq.

III.

Et distinguitur in duas species, judicialem, quæ à sententia, & extrajudicialem, quæ à decretis & actibus extrajudicialibus interponitur. c. 3. c. bona. 51. eod. c. 1. eod. in 6. c. ei qui. 2. q. 6. Maran. p. 2. speculi aur. 2. n. 278. & seq. Guid. Pap. de appell. n. 41. quæst. 53. Soar. in thesau. n. 194. Gregor. d. cap. 2. n. 5.

IV.

Possunt appellare qui sententia damnati sunt, siue unus, siue plures fuerint, siue unus, siue omnes appellant, immo & quorum interest, sententiam retractari, admittuntur. l. 4. §. alio. ff. eod. l. 1. C. si vn. ex plur. l. 1. C. de diuers. rescr. c. cum inter. 16. de elect. c. cum super 17. de re iud. c. vlt. §. fin. vt. lite pend. Gail. 1. obser. 126. n. 3. Duar. ff. eod. c. 2. Pistor. p. 1. quæst. 47.

Hinc

V.

Hinc humanitatis ratione obtentum est, nomine eius qui ad supplicium dicitur, prouocantem audiri: at moribus Germanorum, de quibus & D. Mollerus testatur, in criminalibus appellatio ferè nō admittitur, admititur nullitatatis probatio l. 6 eod. c. 5 §. fin. eod. c. lucas. 2 q. 6. Ord. Cam. p. 2. l. 28 §. Item / nach dem auch Myns. 4. b'ler. 41. Gal. obser. 1. n. 27. & seq. & lib. 1. de pace pub. 20. n. 36. Damhud. in pract. crimin. 149. Soär li. A. n. 191. Decian. 2. tract. crimin. 6. n. 17. Moller. 4. semest. 34. n. 1.

V I.

Quæritur, an ab interlocutoria appelletur? damnum ex sententia proueniens considerandum arbitramur, quod si per definituam reparari nequeat, magis est, ut liceat. u. vt debitus. 59. c. un. cessante 60. eod. l. 2. de appell. rec. 1. 2. C. de episcop. aud. l. 7. C. quor. appell. Ord. Cam. p. 2. tit. 28. §. fin. Gal. 1. obser. 129. Mysing. 4. obser. 42. Pinel. ad l. 2. C. de resuenda rend. p. 2. cap. 1. num. 27. VIII. 2. opin. 87.

V II.

Sententia, qua diffamanti perpetuum silentium imponitur, an possit appellando suspendi, dubitatum est: nihil quicquam impedire videmus, quo minus appellatio locum habeat. u. l. ex consensu. 23. §. fin. ff. eod. l. 1. C. quor. appell. Dd. in. l. diffamant. C. de inge. manum. vbi Blarer. cap. 10. n. 4. & seq. Contard. 6. 5. n. 147. Gal. lib. 1. obser. 132.

VIII.

Nec expeditum est, cum de possessione, ac momento causa dicatur, appellatio interposita subsistat iure canonum subsistere constat, quod an civili quoq; jure obtineat non animaduerto. l. 1. C. h. de momento. ib. Contard. c. cum at se tem. 15. de restit. / poliat. Merv. 4. loco p. 4. dist. 9. n. 44. & seq. Meno h. 6. rem. n. 48. cum. seq. & impræl. recu. num. 32. Mandos. de inhib. q. 59. n. 4. So. r. d. loco n. 206.

IX.

Quod non tantum de negotio ad superiorem deuoluendo exaudiens, prout affirmat Menochius, verum etiam de executione eiusdem impedienda, ac suspendenda: c. j. n. §. si quis

quis. 2. q. 6. c. 1. de seq. posse. Menoch. 4. adipis. n. 840. Herculani. de at-
tent. c. 4. n. 1. Mandos. da loco. n. 4. Couar. pr. quæst. 23. n. 8. Tiraq. in
ir. l. mort. p. 6. declar. 6. n. 2.

X.

Solet etiam dubitari, an ob omissam expensarum conde-
mnationem liceat prouocare? siquidem petitæ, saltem per
clausulas salutares, proponantur, rationi congruum est, ut
liceat. arg. 1. fin. C. quand. prouoc. Mynto. 2. obser. 22. Gu. P. ipæ. d.
loto. n. 42. Afin. in praxi. iud. 9. 32. cap. 20. num. 1. & scilicet. Couar. pract.
quæst. 27. n. 5.

XI.

Porrò ab omnibus prouocare permittitur, tam ordina-
rijs, quam delegatis, etiam præfecto vrbi, non à Senatu, non
à principe, cum ipse sit solus, qui prouocetur. 1. & in maioribus
2. C. ea. c. 5. eod. l. 1. & 9. seqq. ff. a quib. appell. c. 3. c. placuit. 2 q.
6. l. ex qu. 12. 9. & hoc. C. de æctif. priu. Symma. h. 1. epist. 41. Menoch.
1. arbitr. q. 70. n. 24. & seq. Boim. 1. de repub. 8. & method. hist. c. 6.

XII.

Sic à præfecto prætorio non appellatur, cuius priuilegijs
elect. Saxoniæ non tam vtuntur, quam habent ex aurea bul-
la, quemadmodum nec à Palatino intra 1000 aureos prouo-
catio est. 1. à proconsul b. 12. C. eod. l. 1. C. de sent. præf. præf. Philip.
lb. 5. Chron. fol. 45. Aut. bulla. c. 11. Albin. in desc. ip. M. fin. t. 16. m. f.
Rosin. 7. antiqu. Rom. c. 33. Rescrips. Rudolphi 2. ad Ludo. Elect. Palat. anno
1. 87 Octob. 23.

XIII.

Idemque est, si padum interuenerit, ne appelletur, vel
princeps prohibuerit, vtroque enim casu frustratoriam, non
etiam legitimam appellationem esse ademtam, meritò obti-
nuit. ut debitis. 59. eod. l. 1. 9. fin. ff. a quib. appell. Mynt. 1. b. er. 5.
& cent. 2. obser. 10. & cent. 6. obser. 5. Gai. 1. obser. 33. n. 1. M. n. 10. d.
tract. q. 86. Eenderi. de reuifi. c. 36. Pinel. ad rub. C. de res. iud. vend. p. 1.
cap. 2. . 22.

XIV.

Fieri debent appellationes gradatim, ordine ab inferio-
re ab superiore, nili judex medius palam denegârit justici-
am,

am, aut inhabilis & suspectus videatur, aut non exceptio opponatur. l. 1. §. si quis l. imperatores. 21. eod. c. dilecti. 66. eod. c. si quis 2. q. 6. Maran. d. loco. num 368. & seq. Cammerg. p. 2 tit. 29. §. Item es sol. Alciat. 1. dispuet. 15. Myns. cent. 1. obser. 67. Socin. reg. 23. Dei. n. d. lib. 2. t. 22. n. 23.

XV.

Tempus interponendæ appellationis est decem dierum, qui currunt de momento ad momentum, à tempore scientiæ, nisi grauamen sit continuum, quod tempore non circumscribitur. Autb. hodie. C. eod. c. quod ad consultationem, 15. de re iud. c. anteriorum 2. q. 6. Gomez. 3. resolut. 9. n. 10. Pinel. ad l. 2. C. de resuind. vend. p. 1. c. 12. 1. n. 27. Bodin. 3. de repub. 6. Beauf. l. 1. de iur. n. 84.

XVI.

An prouocatione condemnationis extinguatur pronunciatio, an suspendatur, quæsitum est? res pendet ab evenitu futuro, sententia si confirmatur, in suspenso fuit, fin infraimatur, iam ante extincta putatur. l. 1. § fin. ff. ad SC. Turpil. l. eo casu 33. C. de appellatio. l. 6. §. 1. de his qui notant. Grauat. ad Vesti. lib. 3. pract. 7. n. 5. Vasq. lib. 1. de success. resolut. §. 3. n. 53. Soarez. d. loco num. 195.

XVII.

Appellatio interposita, apostoli spacio 30. dierum, qui à momento noticiæ numerantur, sunt petendi, quod stylo cameræ Imperialis parum obseruatur, in tantum, ut & sine Apostolis appellatio valeat. l. 1. de libel dimis. l. præcipimus. 32. §. in his. C. eod. l. dimisso i.e. 106. de verb. signif. vbi Gœt. n. 4. Maran. d. lvo. n. 227. & seq. Herul. de attent. c. 23. n. 4. Mynsin. 4. obser. 36. Gail. 1. obser. 139. Ord. Cam. p. 2. tit. 30. §. 1.

XVIII.

Præsentandæ appellationis tempus ab arbitrio judicis est, quod quandoque ll. vi temperatur, prosequendæ annus datur jure communi, ex causa & biennium, in Camera sex menses conceduntur. Aut. h. hodie C. eo l. c. 8. eod. c. cum super. 17. de re iul. Myns. 3. obser. 15. & cent. 5. obser. 57. Menoch. casu. 446. Maran. d. loco. n. 228. & seq. Gal. lib. 1. obseriat. 140. Cammerg. d. tit. 30. §. 1. & §. vnde alio.

Adeoque

XIX.

Adeoq; non omnium appellations recipiuntur, veluti si forte quis Iesus, si ob contumaciam condemnatus est, & generatim post tres sententias conformiter latae, quod in Camera non obtinet. l. 1. C. quor. appell. l. properandum. 13. §. cum au- tem. C. de iud. l. 1. C. ne liceat. Stiatric. in pract. obser. c. 9. Tiraq. de iure primog. q. 17. n. 95. Bend. de revis. c. 19. n. 21. Myns. 1. obser. 15. Gail. 1. obser. 72. num. 3.

XX.

Illud constat, peremptoriæ exceptiones, si quæ sunt, pri- ma in instantia omissæ, quod possint repeti in secunda, modo illis sint coniunctæ, quæ apud anteriorem iudicem noscun- tur propositæ. l. 6. §. 1. C. eod. c. fraternitatis, 17. de testib. Subard. ad auth. qui semel. C. de probat. n. 25. Maran. d. loco. n. 162. Myser. 1. obser. 41. & cent. 2. obser. 21. Gail. 1. obser. 122. n. 3. & 4. Cammerg. p. 3. tit. 33. §. 1. & 2.

XXI.

Nec dubitatur, quod appellatione interposita nihil noua- ri & attentari oporteat, quod si attentet, attentatum officio judicis, ad quem prouocatum est, ante omnia reuocatur. c. 7. eod. in 6. u. definitua. l. 1. nihil nou. l. 3. C. quand. prouoc. Manfred. de attend. concl. 347. Menoch. remed. fin. recuper. n. 38. Montan. de fin. regund. 108. n. 5. & seq. Hercul. de attent. c. 6. & 14.

XXII.

Reuocantur attentata aut officio judicis, ut Dd. dicunt, mercenario, cum sunt notoria, & silet interim negotium prin- cipale, aut judicio ordinario: vtroque modo agenti, fatalia appellationum non currunt. c. 7. eod. in 6. cap. 1. vt iste pend. in 6. Maran. d. loco. n. 401. Ordin. Cam. d. p. 3. tit. 31. §. vnd dicewill. Mansfr. d. tract. c. 5. & concl. 16. & concl. 92. & concl. 199. Hercul. d. loco. c. 11. & cap. 29. n. 58. & 145. Gail. 1. obser. 146.

XXIII.

Quin imò & iudex, non ad hoc requisitus, attentata re- uocat, penes se retinet possessionem, vel penes tertium de- ponit, & huiusmodi ratione contemptum suum vindicat. c. 1. §. fin. eod. in 6. Afin. in praxi iud. §. 23. cap. 12. n. 4. Hercul. d. tract. cap. 11. n. 2. & cap. 29 n. 50. Mandos. de inhib. c. 30. n. 2. & cap. 99. n. 7. & 8. Myns. 1. obsf. 26.

Ita

XXIV.

Ita appellatio est: supplicationem regulariter offerimus ei, à quo appellari non potest; immo & prohibita appellatio ob causam non tollit supplicationem, quae non iniuriam superioris notat, sed aduersarij circumventionem detegit. *I. prescrip. 17. de minor. Auth. que supp. i. atio. C. de preub. imper. affer. Zich. ad l. fin. C. de edicio D. Had. n. 453. & seq. Menoch. 1. arbitr. q. 70, v. 22. & seq. & remed. 4. adipis. n. 895. & remed. 9. recuper. num. 317. cum seq. Schenc. in virid. c. 15.*

XXV.

Vnde supplicatio effectum suspensuum non habet, eaq; nō attentata, sententia executioni mandatur, tum supplicando principum sententijs contra niti, nisi semel non licet. *Dd. in d. auth. que supplicatio. Mont de vsu supplic. cap. 1. §. utilis i. aq. & §. quia verò. Reb iff. de supplic. q. 1. & quast. 11. differ. 6. A sin. d. lo. o. §. 31. cap. 2. n. 1. & 2.*

P A R E R G O N.

In fine disputationum de hominis fine solicitum esse, in primis quod doctissimi Philosophorum, *τὸ πόντον ἀνεργότατον τὰς πρακτῶν ἀγαθῶν* vaga dubietate inquisuerint? Nobis Stoici recte videntur sensisse, quod omnia hominum causa, homines Dei causa nascantur. *Aristoteles 1. Ethic. 4. Luctant. 4. Institut. 4. & de ira Dei c. 13. Cic. Offic. 1. Scalig. ad Cardan. exer. 230. & 299. sect. 2. Piccolom. 9. de morib. 12. Thenpol. 19. Academ. contemp. 4. Iusuel. tr. in 7. in Ethic. Platon. f. 321. um seq. tom. 2.*

F I N I S.

993253

Nur für den Lesesaal

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-198534-p0012-5

DFG

B.I.G.

Farbkarte #13

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
DISPUTATIO PANDECTARVM
NOVISSIMA

DE APPELLATIONIBVS

Cujus subiectas theses

SVB TUTELA CLARIS.
SIMI ATQVE DOCTISSIMI VIRI
Dn. FRIDERICI TLEMANNI in Illustri Vi-
tebergenium Lycæo, pro modulo ingenij sui,
causâ exercitij fideliter propu-
gnabit

PAVLVS FRIDERICVS
Lignicensis Silesius.

XI. Calend. Ian. hora consueta.

VVITEBERGAE
EX OFFICINA CRATONIANA.
ANNO REPARATAE SALVTIS

Ornatiss. cl. ac Dr. Liss. XCIV.
per amico suo summo dicit Rns.

Ggg.